

የዳንኤል መጽሐፍ - ሰማንያ

የራእዮች መጨረሻና መጀመሪያ፡- የኤለን ዋይት በ1884 ያዩት የመጨረሻ ግልጽ ራእይ እና አስፈላጊነቱ

Jeff Pippenger
2024-02-13

በ1884 ዓ.ም. ኤለን ዋይት የመጨረሻዋን ግልጽ ራእይ ተቀበለች። ይህም በፖርትላንድ፣ ኦሪጎን ተሰጠ። የመጀመሪያዋ ግልጽ ራእይ ግን በ1844 ዓ.ም. በፖርትላንድ፣ ሜይን ተሰጥቶአት ነበር። ኢየሱስ ሁልጊዜ የአንድን ነገር ፍጻሜ በአንድ ነገር መጀመሪያ ያሳያል።

“የዘመኑ ማለፍ ከሆነ በኋላ ብዙ ሳይቆይ፣ በ1844፣ የመጀመሪያዬ ራእይ ተሰጠኝ። በፖርትላንድ ውስጥ በወይዘሮ ሄይንስ ቤት እየጎበኘሁ ነበር፤ እርስዎ ልቧ ከልቤ ጋር የተሰሰረ በክርስቶስ ውስጥ የተወደደች እህት ነበረች። ከእኛ አምስቱ፣ ሁላችንም ሴቶች፣ በቤተሰቡ መሠዊያ አጠገብ በጸጥታ ተንበርክክን ነበር። እየጸለይን ሳለን፣ ከዚያ በፊት ፈጽሞ እንዳልተሰማኝ መልኩ የእግዚአብሔር ኃይል በላይ መጣ።”

«በብርሃን የተከበብሁ መሰለኝ፣ ከምድርም እየተነሣሁ ወደ ላይ እየወጣሁ ነበር። በዓለም ውስጥ ያሉትን የምጽአት ሕዝብ ለማየት ተመለስሁ፣ ነገር ግን ልገኛቸው አልቻልኩም፤ በዚያን ጊዜም አንድ ድምፅ፡ “ደግመህ ተመልከት፣ ትንሽም ከፍ ብለህ ተመልከት” አለኝ። በዚህ ጊዜ ዓይኖቼን አነሣሁ፣ ከዓለም እጅግ ከፍ ብሎ የተዘረጋ ቀጥተኛና ጠባብ መንገድ አየሁ። በዚህ መንገድ ላይ የምጽአት ሕዝብ በመንገዱ ዳርቻ ባለቸው ከተማ ወደ ፊት እየተጓዙ ነበር። በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው ደማቅ ብርሃን ተተክሎ ነበር፣ መልአክም ይህ ብርሃን “የእኩለ ሌሊት ጩኸት” እንደሆነ ነገረኝ። [ሚቴዎስ 25፡6ን ይመልከቱ።] ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ይበራ ነበር፣ እንዳይሰናከሉም ለእግራቸው ብርሃን ይሰጥ ነበር።»

“ዓይኖቻቸውን በፊታቸው ሆኖ ወደ ከተማይቱ ሲመራቸው ባለው በኢየሱስ ላይ ጸንተው ቢያኖሩ ይህን ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶች ደከሙ፤ ከተማይቱም እጅግ ሩቅ እንደሆነች ተናገሩ። ከዚህ በፊትም ወደ እርስዎ ገብተን መሆን ይገባን ነበር ብለው ጠበቁ። ከዚያም ኢየሱስ የክብርን ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም ከአድቤንቲስቱ ጓድ ላይ የሚወዘወዝ ብርሃን ወጣ፣ እነርሱም ‘አሌሉ!’ ብለው ጩኹ። ሌሎች ግን ከኋላቸው የነበረውን ብርሃን በችኮላ ካዱ፣ እስከዚህ ድረስም ያወጣቸው እግዚአብሔር አይደለም አሉ። ከኋላቸው የነበረው ብርሃን ጠፋ፤ እግሮቻቸውንም በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተወ፣ እነርሱም ተሰናክለው ምልክቱንና ኢየሱስን አጡ፤ ከመንገዱም ወድቀው ወደ ታች ወዳለው ጨለማና ክፉ ዓለም ወረዱ።” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

በኤለን ዋይት የሕይወት ታሪክ ስድስት ጥራዞች ውስጥ፣ በልጅ ልጅ አርተር ኤል ዋይት የተጻፈው መጽሐፍ፣ በ1893 የአጠቃላይ ጉባኤ ስብሰባ ላይ በጀን ሎፍበሮ የተሰጠ መግለጫ እንደተመዘገበ ይገልጻል።

ሎፍበሮ ከዘጠኝ ዓመታት በኋላ በጠቅላላ ጉባኤው ስብሰባ ላይ ንግግር ሲያቀርብ እንዲህ ብሎ ገለጸ፡- “እህት ዋይትን በራእይ ውስጥ ወደ አምሳ ጊዜ ያህል አይቻሉም። ለመጀመሪያ ጊዜ ያዩት ከአርባ ዓመታት በፊት ነበር።... የመጨረሻዋ በግልጽ የታዩች ራእይዋ በ1884 በኦሪጎን ፖርትላንድ ያለው በካምፕ ስብሰባ ስፍራ ላይ ነበር።” Ellen White Biography, volume 3, 256.

ከ1884 በኋላም ሕልሞችና ራእዮች ይኖሯት ነበር፤ ነገር ግን በአደባባይ የተከሰቱት ራእዮች ከጀመሩበት በትክክል አርባ ዓመት በኋላ ተደመደሙ፣ እናም የመጀመሪያውና የመጨረሻው ግልጽ ራእይ ሁለቱም

ፖርትላንድ ተብላው በሚጠሩ ከተሞች ውስጥ ተከሰቱ። የመጀመሪያው ከተማ በአሜሪካ አንድነት መንግሥታት ምሥራቃዊ የባሕር ዳርቻ ላይ ነበረች፤ የመጨረሻዋ ከተማ ግን በምዕራባዊ የባሕር ዳርቻ ላይ ነበረች። አንዳንዶች ይህ እውነታ ከሰብአዊ ተዛማጅ ግጥሚያ የበለጠ ምንም አያመለክትም ሲሉ ሊከራከሩ ይፈልጉ ይሆናል፤ ሌሎች ደግሞ የግልጽ ራዥሎች ዓላማ ተፈጽሞ ነበርና ጌታ ከአርባ ዓመት በኋላ እነርሱን አቆመ ሲሉ ሊከራከሩ ይችላሉ።

ምክንያቱ በእውነት ለሚለራይት እንቅስቃሴ የተሰጠውን የትንቢት ስጦታ ላይ እየጨመረ የሄደ አለመታዘዝና ዓመፀኝነት ነው።

“ወደ አክላንድ ከመጣሁ በኋላ በባትል ክሪክ ያለውን የነገሮች ሁኔታ በተመለከተ የከበደ ስሜት ተጨፍብኝ ነበር፤ እኔም ደካማ ሆኜ እናንተን ለመርዳት ኃይል የሌለኝ ነበር። የአለመታመን እርሾ እየሠራ እንዳለ አውቄ ነበር። የእግዚአብሔርን ቃል ግልጽ ትእዛዛት የናቁ ሰዎች፣ ለዚያ ቃል ትኩረት እንዲሰጡ የሚያሰቡትን ምስክርነቶች ደግሞ ይናቁ ነበር። ባለፈው ክረምት ሂልድስበርግን ሳለሁ እጅግ በጸሎት ላይ ነበርሁ፣ በጭንቀትና በኃዘንም ተሸክሜ ነበር። ነገር ግን በአንድ ጊዜ በጸሎት ላይ ሳለሁ ጌታ ጩላማውን ገፈፈው፣ ታላቅ ብርሃንም ክፍሉን ሞላው። የእግዚአብሔር መልአክ በጎኔ ነበር፤ እኔም በባትል ክሪክ እንዳለሁ መሰለኝ። በምክር ስብሰባዎቻችሁ ውስጥ ነበርሁ፤ የተነገሩ ቃላትን ሰማሁ፤ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ከትውስታዬ ለዘላለም እንዲደመሰሱ የምመኛቸውን ነገሮች አየሁና ሰማሁ። ነፍሴ እጅግ ቆስላ ነበርና ምን እንዳደርግ ወይም ምን እንዳለ አላወቅሁም። አንዳንድ ነገሮችን መጥቀስ አልችልም። ገና ብዙ ነገር ሊገለጥ ስለሚገባ ስለዚህ ጉዳይ ለማንም እንዳላሳውቅ ታዘዝሁ።

“የተሰጠኝን ብርሃን ሰብስቤ ጨረሮቹ ለእግዚአብሔር ሕዝብ እንዲበሩ እንዳደርግ ተነግሮኝ ነበር። ይህን በጋዜጦች ላይ በሚታተሙ ጽሑፎች እያደረግሁ ነበር። በባትል ክሪክ የመጨረሻዎቹ ሁለት ምስክርነቶች ከተሰጡኝ በኋላ የተጻፉትን ልዩ ልዩ ነገሮች ለመሰብሰብ ለውራት ያህል በሁሉም ጠዋት በሦስት ሰዓት አቅራቢያ እነሣ ነበር። እነዚህን ጉዳዮች ጽፎ በፍጥነት ወደ እናንተ ልኬ ነበር፤ ነገር ግን ራሴን በተገቢው ሁኔታ መጠበቅ ችል አልሁ፤ ውጤቱም ከሸክሙ በታች ወደቅሁ፤ ጽሑፎቼም በጠቅላላ ጉባኤ ጊዜ ወደ እናንተ እንዲደርሱ ሁሉም አልተጠናቀቁም ነበር።”

“እንደገናም፣ በጸሎት ላይ ሳለሁ፣ ጌታ ራሱን ገለጠ። እንደ ገና በባትል ክሪክ ነበርሁ። በብዙ ቤቶች ውስጥ ነበርሁ፣ በጠረጴዛዎቻችሁም ዙሪያ ቃላቶቻችሁን ሰማሁ። ዝርዝሩን አሁን ለመናገር ፈቃድ የለኝም። እነርሱን ለመጥቀስ ፈጽሞ እንዳልጠራ ተስፋ አደርጋለሁ። ደግሞም በጣም አስደናቂ የሆኑ ብዙ ሕልጦች አየሁ።”

“የእግዚአብሔር ድምፅ ነው ብላችሁ የምታውቁት ድምፅ የትኛው ነው? ጌታ ስህተቶቻችሁን ለማረምና መንገዳችሁን እንደ ሆነ ለማሳየት ያስቀመጠው ኃይል ምንድን ነው? በቤተ ክርስቲያንን የሚሠራ ኃይል ምንድን ነው? የማይታወቅ ጥላ ሁሉ እና የጥርጣሬ እድል ሁሉ እስኪወገድ ድረስ ለማመን እምቢ ብትሉ፣ ፈጽሞ አታምኑም። ፍጹም እውቀትን የሚጠይቅ ጥርጣሬ ለእምነት ፈጽሞ አይገዛም። እምነት በማስረጃ ላይ ይደገፋል፣ በማሳያ ላይ ግን አይደለም። በዙሪያችን ተቃራኒ መንገድ እንድንከተል የሚገፋፉን ሌሎች ድምፆች በሚኖሩበት ጊዜ፣ ጌታ የግዴታን ድምፅ እንድንታዘዝ ይጠይቀናል። ከእግዚአብሔር የሚናገረውን ድምፅ ለመለየት ከእኛ ቅን እና ትጉህ ትኩረት ይጠይቃል። የሕሊናን ድምፅ ያለ መከራከርም ሆነ ያለ ስምምነት መታዘዝ አለብን፣ ዝንባሌንም መቃወምና ማሸነፍ አለብን፤ አለዚያ ግን መንቀሳቀሻዎቹ ሊቆሙ ይችላሉ፣ ፈቃድና ግፊትም መቆጣጠር ይጀምራሉ። የጌታ ቃል መስማትና መታዘዝ እንዳንፈልግ በመወሰን መንፈሱን ያልተቃወምነው ሁላችን ዘንድ ይመጣል። ይህ ድምፅ በማስጠንቀቂያ፣ በምክር፣ በተግሣጽ ይሰማል። ይህ ለሕዝቡ የጌታ የብርሃን መልእክት ነው። የበለጠ ጭክ ያለ ጥሪ ወይም የተሻለ እድል እስክንጠብቅ ድረስ ብንዘገይ፣ ብርሃኑ ሊወሰድ ይችላል፣ እኛም በጨለማ ልንቀር እንችላለን።” Testimonies, volume 5, 68.

እህት ዋይት፣ በነቢይትነቷ አገልግሎት ላይ የሚቀጥል እልክኝነት ከተገለጠ፣ “ብርሃኑ ሊነሳ ይችላል፤” ሎዶቅያዊ አድቪንቲዥምም “በጨለማ ውስጥ ይተው” እንደሚሆን ገልጸለች። በ1915 ብርሃኑ ተነሣ። እግዚአብሔር በፈቀደ ጊዜ ሁሉ ነቢይ ወይም ነቢይት ለማስነሣት ፍጹም ችሎታ ነበረው እና አለውም። ኤልያስን እንዲከተል ኤልሳዕን አስነሣ፤ ነገር ግን ጌታ “ብርሃኑን አንሥቶ” ነበርና ከ1915 በኋላ ሕያው ነቢይ አልተነሣም።

ከእህት ኋይት ሕልሞችና ራእዮች ጋር በተያያዘ ሲታይ፣ ሦስት ዘመናት ነበሩ። የመጀመሪያው የአርባ ዓመታት ዘመን ሲሆን፣ ራእዮች በሕዝብ ፊት ይሰጡ ነበር፤ ይህም ራእዮቹ በሚሰጡበት ጊዜ በተገኙ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ስጦታውን ለማጽናት ከተያያዙ ዓለማዎች የተነሣ ነበር። ከዚያም ከ1884 ጀምሮ እስከ 1915 ሞቷ ድረስ፣ አሁንም ለእግዚአብሔር ሕዝብ መታነጽ የሚሆኑ ራእዮችና ሕልሞች ተሰጡ፣ ነገር ግን እነርሱ በግል ውስጥ ተሰጡ። ሦስተኛው ዘመን በ1915 ተጀመረ፣ እናም ለአዲቅያዊ አድቪንቲዥም በክህደት ጨለማ ውስጥ እንደነበረ የሚያሳይ ማስረጃ ሰጠ።

አርጌች እስራኤል ዘመናዊትን እስራኤል ትገልጻለች፤ እናም በኤሊና በሁለቱ ልጆቹ ሆፍኒና ፊንሐስ የተወከለው ሙሉ በሙሉ የተገለጠ የዓመፅ ዘመን ውስጥ “ግልጽ ራእይ አልነበረም።” ምክንያቱም ከፍ ያለ አለመታዘዛቸውና ዓመፅቸው ነበር። እግዚአብሔር አይለወጥም።

“ለዔሊ ቤት ሌላ ማስጠንቀቂያ ሊሰጥ ነበር። እግዚአብሔር ከሊቀ ካህኑና ከልጆቹ ጋር መግባባት አልቻለም፤ ኃጢአታቸው እንደ ወፍራም ደመና የመንፈሱን ቅዱስ መገኘት ዘግቶ ነበር። ነገር ግን በክፋት መካከል ሕፃኑ ሳሙኤል ለሰማይ ታማኝ ሆኖ ቀረ፣ ወደ ዔሊ ቤት የተላከው የፍርድ መልእክትም ሳሙኤል የልዑል ነቢይ መሆኑን የሚገልጥ ኃላፊነቱ ነበር።”

“በእነዚያ ዘመናት የእግዚአብሔር ቃል ክቡር ነበር፤ ግልጽ ራእይም አልነበረም። በዚያም ጊዜ ዔሊ በስፍራው ተኝቶ ሳለ፣ ማየት እስኪቻለው ድረስ ዓይኖቹ ጨልመው ነበር፤ የእግዚአብሔርም መብራት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ የእግዚአብሔር ታቦት ባለበት ስፍራ፣ ሳይጠፋ፣ ሳሙኤልም ሊተኛ ተኝቶ ሳለ፤ እግዚአብሔር ሳሙኤልን ጠራው።” ድምፁ የዔሊ መስሎት፣ ሕፃኑ፣ ‘እነሆኝ፤ ጠርተኸኛልና’ እያለ ወደ ካህኑ አልጋ ፈጥኖ ሄደ። መልሱም፣ ‘አልጠራሁህም፣ ልጄ፤ ተመልሰህ ተኛ’ የሚል ነበር። ሳሙኤል ሦስት ጊዜ ተጠራ፣ እርሱም ሦስት ጊዜ በዚህ መንገድ ምላሽ ሰጠ። ከዚያም ዔሊ ያ ምስጢራዊ ጥሪ የእግዚአብሔር ድምፅ እንደሆነ ተረዳ። ጌታ ከመረጠው አገልጋይ፣ ከሽማግሌው ሰው አልፎ፣ ከሕፃን ጋር ለመነጋገር መጣ። ይህም በራሱ ለዔሊና ለቤቱ መራራ ነገር ቢሆንም የተገባ ተግሣጽ ነበር።” አባቶችና ነቢያት፣ 581.

በዔሊ ቤት ውድቀት ውስጥ፣ በእነዚያ ቀናት የጌታ ቃል “ውድ” ስለ ነበረ፣ የተገለጠ ራእይ አልነበረም። “ውድ” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል “አልፎ የሚገኝ” ማለት ነው። ከ1844 እስከ 1884 ድረስ፣ ለሎዶቅያዊ አድቪንቲዥም የተሰጡ “የተገለጡ ራእዮች” ነበሩ። ይህ መጀመሪያ በፊላዴልፊያዊው ሚሊራዊ እንቅስቃሴ ታሪክ ውስጥ ተመሠረተ፤ በ1856ም ፊላዴልፊያዊው እንቅስቃሴ ወደ ሎዶቅያዊው እንቅስቃሴ እንደ ተሸጋገረ መለየት ጀመረ፤ ነገር ግን የተገለጡ ራእዮች ቀጥለው ነበር፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ታጋሽና መሐሪ ነው።

ከዚያም በ1863 በመሠረታዊ እውነቶች ላይ ዓመፅ ጀመረ፣ ነገር ግን “ግልጽ ራእይ” እስከ 1884 ድረስ ቀጠሉ። ከዚያም ለውጥ ተከሰተ። በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት፣ አራቱ ርኩሰቶች በባሕርያቸው እየተጨመሩ እንደሚሄዱ ተስዕለው ቀርበዋል። 1884 የመጀመሪያውን ትውልድ አቅራቢያ መደምደሚያ እና የሁለተኛውን ትውልድ መጀመሪያ ይወክላል። የአድቪንቲስት ታሪክ እንደሚያሳየው፣ በ1881 እና ከዚያም እንደገና በ1882፣ በዓመፅ ውስጥ ሁለት ጉልህ እድገቶች ተከስተዋል።

በ1881 ዓ.ም. የጠቅላላ ጉባኤው ፕሬዝዳንት (ጆርጅ በትለር) አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ከሌሎች ክፍሎች ይልቅ የበለጠ መንፈሳዊ መነሳሳት እንዳላቸው በመከራከር በReview and Herald ውስጥ ተከታታይ ጽሑፎችን ጻፈና አስቀመጠ፤ እነዚህንም ጽሑፎችን በሚያጠናቅቅበት ጊዜ እንኳ ከመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ክፍሎች መንፈሳዊ መነሳሳት የሌላቸው መሆናቸውን በተግባር ለይቶ አመለከተ። ከዚያ በኋላ በ1882 ዓ.ም. የሕትመት ሥራው መሪ ከነበረው እና በዚያን ጊዜ ደግሞ የትምህርት ሥራው መሪ ከነበረው ኡራያ ስሚዝ ሲስተር ዋይት ስለ ወደፊት ትንቢታዊ ትንበያዎች ወይም ስለ ቀደመ ቅዱስ ታሪክ ሲገለጥላት ቃሎቿ የመንፈሳዊ መነሳሳት እንዳላቸው ማስተማር ጀመረ፤ ነገር ግን የቤተ ክርስቲያን አባላትን የግል ድክመቶች ስትለይ ይህ በቀላሉ የእርሷ ሰብአዊ አስተያየት ብቻ ነው ሲል ተከራከረ።

በ1881 ሰይጣን በቤተ ክርስቲያን ፕሬዚዳንት አማካኝነት በKing James Bible ሥልጣን ላይ ግልጽ ጥቃት አካሄደ፤ ከዚያም በቀጣዩ ዓመት የትምህርትና የሕትመት ሥራ መሪው በትንቢት መንፈስ ሥልጣን ላይ ተመሳሳይ ጥቃት አካሄደ። ከ1884 ጀምሮ ያለው ምስክርነት፣ በእነዚያ ቀኖች ግልጽ ራእይ እንዳልነበረ ነው። ከ1863 እስከ 1881 ድረስ፣ ዓመፁ መጽሐፍ ቅዱስንና የትንቢት መንፈስን ያካተተ ድረስ ተባብሶ ነበር፤ ከእንግዲህም ወዲህ መሠረቶቹን መቃወም ብቻ አይወክልም ነበር።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት የተወከሉት አራቱ አስጸያፊ ነገሮች፣ የኢየሩሳሌምን አመራር የሚወክሉት በሽማግሌዎች ተፈጽመዋል፤ ይህም በ1863 ላኦዲቅያዊ አድቬንቲዝም እንደ ሕጋዊ የቤተ ክርስቲያን አካል ሆኖ ከጀመረው ኢየሩሳሌም ጀምሮ ነበር። በዚያን ጊዜ በReview and Herald ውስጥ አንድ ጽሑፍ ታተመ፤ አንዳንድ የታሪክ ጸሐፊዎች ይህን ጽሑፍ የJames White ደራሲነት እንዳለው ቢመድቡትም፣ የጽሑፉ ማስረጃ ግን በእውነቱ እውነተኛው ደራሲ Uriah Smith መሆኑን ይበልጥ ያመለክታል። ይሁን እንጂ፣ ኢየሪኮን እንደገና መገንባትን የሚመለከተው መርገም በJames White በግልጽ ሁኔታ ተፈጽሞአል፤ 1863 የሐሰት ሰንጠረዥንም የፈጠረው ሰው Uriah Smith ነበር። እስከ 1881 ድረስ፣ የGeneral Conference ፕሬዝዳንት በReview and Herald ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስን ሙሉ ሥልጣን የሚቃወሙ ጽሑፎችን እያስገባ ነበር፤ ከዚያም በቀጣዩ ዓመት Uriah Smith በትንቢት መንፈስ ሥልጣን ላይ ጥቃት ጀመረ።

ጥንታውያኑ ሰዎች፣ ጠባቂዎች ሊሆኑ የተገባቸው እነርሱ፣ በሚላር ሕልም የተወከሉትንና በዕንባቆም ሁለቱ ጽላቶች ላይ የተገለጹትን መሠረታዊ እውነቶች በመድፈር የጀመረ ግልጽ ጥቃት በመምራት ላይ ነበሩ። ከዚያም የመጽሐፍ ቅዱስንና የትንቢት መንፈስን ሁለቱ ምስክሮች ማጥቃት ጀመሩ። በዚያው የዘመን ጊዜ (በ1880ዎቹ መጀመሪያ) የጤና ሥራው መሪ የነበረው ጆን ኤች. ኬሎግ የፓንቴይዝምን መንፈሳዊነት ወደ ቤተ ክርስቲያን አመራር ማስገባት ጀመረ። በ1881 ጄምስ ዋይት ተቀበረ፣ እና እህት ዋይት በቤተ ክርስቲያን የትምህርት፣ የጤና እና የፖለቲካ አወቃቀር አመራር እየተባባሰ በመጣ ዓመፅ መካከል ነበረች።

በ1856 የደረሰው መልእክት፣ ይህም የ“ሰባቱ ዘመናት” የጨመረ ብርሃን እንዲሁም ለሎዶቅያ የተሰጠው መልእክት ነበር፣ ተቀባይነት አላገኘም ነበር፤ ጌታም ያንኑ መልእክት በ1888 በሚኒያፖሊስ በተካሄደው ጠቅላላ ጉባኤ፣ በሽማግሌዎች ጆንስና ዋጎነር በቀረበው መልእክት አማካይነት ዳግመኛ ሊያቀርበው ወደ ነበር። መልእክታቸው አዲስ መልእክት አልነበረም፤ መልእክታቸውን የተቃወሙትም በእህት ዋይት በተነገራቸው ጊዜ፣ እርሷ እነዚያ ዐመፀኞች ለጆንስና ለዋጎነር መልእክት ያሳዩት መቃወም የቀድሞ ድንበር ምልክቶችን፣ እነርሱም ደግሞ የቀድሞ መሠረቶች የሆኑትን፣ ለመከላከል ያለባቸውን ኃላፊነት እንደሚወክል እንደሚያምኑ ገለጸች። ዐመፀኛውም በ1888 ላይ መሠረቶቹ ምን እንደሆኑ ከእንግዲህ ወዲያ እንደሚያስተውሉ ገልጦ አሳየ፤ ይኸውም መሠረታዊ እውነቶች የክርስቶስን ጽድቅ እንደሚወክሉ ነው። በድንበር ምልክቶችና በዊልያም ሚላር ሕጎች አውድ ውስጥ እርሷ እንዲህ አለች፡-

“ክርስትና ምን እንደሆነ፣ እውነት ምን እንደሆነ፣ የተቀበልነው እምነት ምን እንደሆነ፣ የመጽሐፍ ቅዱስም መመሪያዎች—ከሁሉ በላይ ከሆነው ሥልጣን የተሰጡን መመሪያዎች—ምን እንደሆኑ ራሳችን

ልናውቅ ይገባናል። እምነታቸውን የሚመሠርቱበት ምክንያት ሳይኖራቸው፣ ስለ ነገሩም እውነት በቂ ማስረጃ ሳይኖራቸው የሚያምኑ ብዙዎች አሉ። ከአስቀድሞ ከያዟቸው አመለካከቶች ጋር የሚስማማ ሐሳብ ቢቀርብላቸው፣ ወዲያውኑ ለመቀበል ዝግጁ ይሆናሉ። ከምክንያት ወደ ውጤት አያስቡም፤ እምነታቸውም እውነተኛ መሠረት የለውም፤ በፈተና ጊዜም በአሸዋ ላይ እንደ ሠሩ ያገኙታል።”

“በአሁኑ ጊዜ ያለው የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀቱ ጉድለት ያለበት ቢሆንም ለመዳኑ ይህ በቂ ነው ብሎ በራሱ የሚረካ ሰው በሚያጠፋ ማታለያ ውስጥ እየተደገፈ ነው። ስሕተትን ለመለየትና እንደ እውነት ተሸጥቶ የቀረበውን ሁሉንም ባህልና አጉል እምነት ለማውገዝ የሚያስችላቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ክርክሮች በሙሉ የታጠቁ ያልሆኑ ብዙዎች አሉ። ሰይጣን የክርስቶስን ወንጌል ቀላልነት እንዲያበላሽ የራሱን ሐሳቦች ወደ እግዚአብሔር አምልኮ አስገብቶአል። የአሁኑን እውነት እንደሚያምኑ የሚናገሩ ብዙ ሰዎች፣ አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠው እምነት ምን እንደሆነ—ክርስቶስ በእናንተ ውስጥ ያለው የክብር ተስፋ—አያውቁም። የቀድሞውን የወሰን ምልክቶች እየተከላከሉ ነው ብለው ያስባሉ፤ ነገር ግን ሙቀት የሌላቸውና ግዴላሸች ናቸው። በልምዳቸው ውስጥ የፍቅርና የእምነት እውነተኛ ኃይል ምን እንደሆነ በማስገባት መያዝ ምን እንደሆነ አያውቁም። መጽሐፍ ቅዱስን በቅርብ የሚያጠኑ ተማሪዎች አይደሉም፤ ዳኞችና ትኩረት የሌላቸው ናቸው። በመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ላይ የሐሳብ ልዩነቶች ሲነሱ፣ በዓላማ ያልተማሩና የሚያምኑት ምን እንደሆነ ያልቆረጡ እነዚህ ከእውነት ይርቃሉ። እውነት ምን እንደሆነ በእውነት እንዲያውቁ በመለኮታዊ እውነት ላይ በትጋት እንዲመረምሩ ያለውን አስፈላጊነት በሁሉ ላይ ልናስረግጥ ይገባናል። አንዳንዶች ብዙ እውቀት አለን ይላሉ፣ ለሠራውም ያላቸው ቅንዓት፣ ለእግዚአብሔርም ሆነ ክርስቶስ ስለ እነርሱ ለሞተላቸው ነፍሳት ያላቸው ትኩስ ፍቅር፣ እግዚአብሔርን ከቶ እንዳለውቁ ሰዎች የሚበልጥ ሳይሆን በሚኖራቸው ጊዜ፣ በሁኔታቸው ረክተው ይቆያሉ። መጽሐፍ ቅዱስን የነፍሳቸው ራሳቸው እንዲቀበሉት ያለውን መቅኒና ስብ ለመውሰድ [በዚህ ዓለማ] አያነቡትም። ለእነርሱ የሚናገረው የእግዚአብሔር ድምፅ መሆኑንም አያስቡትም። ነገር ግን የመዳኑን መንገድ ልንረዳ ከፈለግን፣ የጽድቅ ፀሐይ ጨረሮችን ልናይ ከፈለግን፣ መጽሐፍ ቅዱሳትን በዓላማ ማጥናት ይገባናል፤ ምክንያቱም የመጽሐፍ ቅዱስ ተስፋዎችና ትንቢቶች በመለኮታዊው የቤዛነት ዕቅድ ላይ የክብር ግልጽ ጨረሮችን ያበራሉ፤ እነዚህ ታላላቅ እውነቶች ግን በግልጽ አልተገነዘቡም።” The 1888 Materials, 403.

ይህ መግለጫ ከ1888 ዘመን የተሰጠቸው ምስክርነቷ የተወሰደ ሲሆን፣ አመፀኞቹ ራሳቸው ሳያውቁ መሠረታቸውን በአሸዋ ላይ እየሠሩ እንዳሉ ትገልጻለች። እርስዋም እንዲህ ትላለች፤ “አሁን ያለውን እውነት እንደሚያምኑ የሚናገሩ ብዙ ሰዎች፣ አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠው እምነት ምን እንደሆነ አያውቁም—ክርስቶስ በእናንተ፣ የክብር ተስፋ። የቀድሞዎቹን ድንበር ምልክቶች እየተከላከሉ እንደሆነ ያስባሉ፣ ነገር ግን ሞቅ ብለውም አይደሉ፣ ቀዝቃዛም አይደሉ፤ ግድ የለሽና ድንግዝግዝ ናቸው።” እነርሱ “ሞቅ ብለውም ቀዝቃዛም አይደሉ” ስለሆኑ አሁንም በሎዶቅያ ሁኔታ ውስጥ እንዳሉ ትለያቸዋለች። እንዲሁም “አንድ ጊዜ ለቅዱሳን የተሰጠው እምነት—ክርስቶስ በእናንተ፣ የክብር ተስፋ” ብላ ትለይዋለች። ክርስቶስ የዘላለም ዓለት ነው፤ እንደ ዘላለም ዓለትም የሚለር ሕልም ውስጥ ያሉትን እንቁዎች ይወክላል።

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ ከ1842፣ 1843 እና 1844 ጀምሮ መልእክቱ ከመጣ ወዲህ እየገነባንበት ያለነውን የእምነት መሠረት የሚያናውጥ ነገር ምንም እንዲገባ ሊፈቀድ አይገባም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፣ ከዚያም ወዲህ እግዚአብሔር የሰጠንን ብርሃን በታማኝነት እየጠበቅሁ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በትጋት ጸሎት እየፈለግነው፣ ብርሃንንም እየሻትን እግሮቻችን ተቀምጠውበት ከነበረው መድረክ ላይ እግሮቻችንን እናነሳ ዘንድ አንወስንንም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን ልተወው እችላለሁ ብላችሁ ታስባላችሁን? እርሱ እንደ ዘላለማት አለት ይሆናል። ከተሰጠኝም ጀምሮ ሁልጊዜ ሲመራኝ ኖሯል።” Review and Herald, April 14, 1903.

እርሷ “እነርሱ ከምክንያት ወደ ውጤት አያስቡም” በማለት የሕዝቅኤል የጥንት ሰዎች የነበሩትን ዓመፀኞች አስፈላጊ እውነታ ትገልጻለች። ክፍዎች ከምክንያት ወደ ውጤት ማስተዋል አይችሉም ወይም አይፈልጉም።

የ1888 ዓ.ም. የጠቅላላ ጉባኤ ስብሰባ ውጤት እስከ ዚያ ድረስ ዓመፀኛ ስለነበረ እህት ዋይት ከዚያ ለመሄድ ወሰነች፤ ነገር ግን መልአኪዊ መሪዋ እንድትቆይ እና የቆሬ፣ የዳታንና የአቤሮን ዓመፀ ተመሳሳይ ታሪክ እንድትመዘግብ አዘዘች። የጥንቶቹ ሰዎች ዓመፀ ውጤቱ ነበር፤ ምክንያቱም በ1856 ከ"ሰባቱ ጊዜያት" የጨመረ ብርሃን ጋር የደረሰውን የሎዶቅያ መልእክት መቃወም ነበር፤ ከዚያም በ1863 በመሠረቶቹ ላይ ወደ ተነሣ ዓመፀ ከፍ ከፍ አለ፤ ከዚያም መጀመሪያ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከዚያም በትንቢት መንፈስ ላይ ወደ ተፈጻሚ ጥቃት አመራ፤ ከዚህም ጋር የኬሎግ መንፈሳዊነት መግባት ተከተለ።

እርግጥ ነው፤ በታሪክ ዘመናት ሁሉ የጥንት ሰዎች ታሪካዊ ጸሐፊዎች ከዚያ ዓመፀ ጋር የተያያዙትን እውነቶች በቆሻሻ፣ በልማዶች፣ በወጎች እና በተረት ምግቦች ሸፍነዋል፤ ምክንያቱም በዚያ ዓይነት ዓመፀ የሚሳተፉ ሁሉ ማስረጃውን ለመደበቅ ሁልጊዜ ይሞክራሉ።

ከእግዚአብሔር ምክራቸውን በጥልቅ ለመሰወር ለሚጥሩ፣ ሥራቸውም በጨለማ ለሆነ፣ "ማን ያየናል? ማንስ ያውቀናል?" ለሚሉ ወዮላቸው! ኢሳይያስ 25፡19።

ኢሳይያስ በዚህ ቁጥር የሚናገራቸው ሰዎች፣ "በኢየሩሳሌም ይህን ሕዝብ የምትገዙ ተሳላቂ ሰዎች" ብሎ የሚለያቸው እነርሱ ሲሆኑ፣ በሕዝቡ ላይ ጠባቂዎች ይሆኑ ዘንድ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት የተጠቀሱት እነዚያው የጥንት ሰዎች ናቸው። በሕዝቅኤል ምስክርነት ውስጥ፣ ሁለተኛውን የአድቬንቲዥም ትውልድ በሚያመለክተው በሁለተኛው ርኩሶት ጊዜ፣ እነርሱ የኢሳይያስ ተሳላቂ ሰዎች የሚጠይቁትን ጥያቄዎች ይመልሳሉ፤ "እነርሱ ይላሉና፣ እግዚአብሔር አያየንም፤ እግዚአብሔር ምድርን ትቶአታል" (ሕዝቅኤል 8:12)።

በ1888 ወደ ተፈጻሚውና ያመራውን ዓመፀ እውነት ለመሸፈን የሚሞክሩት ታሪካዊ ክለሳ አድራጊዎች ላይ "ወዮ" ተነግሮባቸዋል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ውስጥ ይህንን ጥናት እንቀጥላለን።

"ስለ ሚኒያፖሊስ የተካሄዱት ስብሰባዎች እናንተን ማነጋገር ይገባኛል። በአንድ ወቅት በዚያ የበረታውን የመቃወም መንፈስ ስለየሁና ስለተሰማኝ ከስብሰባው ለመውጣት ወሰንሁ። በወንድም ሞሪሰንና በወንድም ኒኮላ ላይ በመቆጣጠር ኃይል የሚሠራውን መንፈስ ለአንድ አፍታም እንኳ ማመን አልቻልኩም። እናንተ የነበራችሁት መንፈስ ምን ዓይነት እንደነበረ ለአንድ አፍታም እንኳ መጠየቅ አልቻልኩም። በእርግጥ እርሱ የእግዚአብሔር መንፈስ አልነበረም፤ እናም በዚህ ማታለል ውስጥ እንዳትቀጥሉ አሁን እጽፍላችኋለሁ።"

"ሚኒያፖሊስ ውስጥ ከዚያ በላይ እንዳልቆይ ከወሰንሁ በኋላ በሚቀጥለው ሌሊት፣ በሕልም ወይም በሌሊት ራጅይ—ከሁለቱ የቱ እንደነበረ በእርግጥ መናገር አልቻልኩም—ረዥምና ግርማ ያለው ገጽታ ያለው አንድ ሰው መልእክት አመጣልኝ፤ በሥራዬ በታ ጸንቼ እንድቆም የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑንም ገለጠልኝ፤ እግዚአብሔርም ራሱ ረዳቱ እንደሚሆንና እርሱ የሚሰጠኝን ቃል እንድናገር እንደሚደግፈኝ። እርሱም እንዲህ አለ፡- 'ኔታ ለዚህ ሥራ አስነሥቶሻል። ዘላለማዊ ክንዶቹ ከበታችሽ ናቸው። ከዚህ ስብሰባ የሕይወት ወይም የሞት ውሳኔዎች ይወጣሉ፤ ይህም ማንም ሊጠፋ ይገባዋል ማለት አይደለም፤ ነገር ግን መንፈሳዊ ትዕቢትና በራስ መተማመን ኢየሱስና የቅዱስ መንፈሱ ኃይል እንዳይገቡ በሩን ይዘጋሉ። እነርሱ ከማታለያው ይወጡ ዘንድ፣ ንስሐ ይገቡ ዘንድ፣ ኃጢአታቸውን ይናዘዙ ዘንድ፣ ወደ ክርስቶስም መጥተው እንዲለወጡ እርሱም እንዲፈውሳቸው ሌላ እድል ይሰጣቸዋል።'"

"እርሱም፣ 'ተከተለኝ' አለ። መሪዬን ተከተልሁት፤ ወንድሞች መኖሪያቸውን ያደረጉባቸው ወደ ተለያዩ ቤቶችም መራኝ፤ እርሱም፣ 'እዚህ የሚነገሩትን ቃላት ስማ፤ እነርሱ በመዝገብ መጽሐፍ ውስጥ ተጽፈዋልና፤ እነዚህም ቃላት በዚህ ሥራ ውስጥ ከላይ ከሚመጣው የጥበብ መንፈስ ሳይሆን ከላይ የማይወርደው ነገር ግን ከታች የሆነውን መንፈስ ተከትለው ድርሻ ለሚወስዱ ሁሉ የፍርድ ኃይል ይኖራቸዋል' አለ።"

“መናገር ያልነበረባቸውን ቃላት ሲነገሩ ሰማሁ፤ እነዚያን የተናገሩት ሁሉ እንዲያፍሩ የሚያደርጉ ቃላት ነበሩ። ወንድሞቻቸውን ኤ. ቲ. ጆንስን፣ ኢ. ጄ. ዋጎነርን፣ ዊሊ ሲ. ዋይትን፣ እንዲሁም እኔን በመሳሰለት የተሞሉ አሽመር ንግግሮች ከአንዱ ወደ ሌላው ይተላለፉ ነበር። በእግዚአብሔር ፊት ነፍሳቸውን በማዋረድና የገዛ ልባቸውን በማስተካከል ሥራ ላይ ሊሰማሩ የነበረባቸው ሰዎች፣ ስለ አቋሜና ስለ ሥራዬ በነፃ ሐሳብ ሲያወሩ ነበር። እውነት የሌለበትን ምናባዊ በደልና ስለ ወንድሞቻቸው እና ስለ ሥራቸው የምናብ ገለጻዎችን በማሰላሰል፣ እንዲሁም ከጥርጣሬ፣ ከጥያቄና ከአለማመን የተነሣ መጠራጠር፣ መናገርና መጻፍ መራራ ነገሮችን ለማድረግ፣ በዚያ ላይ እንደሚያስማቸው ያለ መስሎ ነበር።”

መሪዬም እንዲህ አለ፡- “ይህ በመጻሕፍት ውስጥ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንደ ተጻፈ ተመዝግቦአል። ይህ መንፈስ ከክርስቶስ መንፈስ፣ ከእውነት ጋር ሊስማማ አይችልም። እነርሱ በመቃወም መንፈስ ሰክረዋል፤ ሰክራሙም ቃላቱን ወይም ድርጊቶቹን የሚቆጣጠር መንፈስ ምን እንደሆነ እንደማያውቅ ሁሉ፣ እነርሱም የሚቆጣጠር መንፈስ ምን እንደሆነ ከዚያ በላይ አያውቁም። ይህ ኃጢአት በተለይ በእግዚአብሔር ፊት በደል ነው። ይህ መንፈስ ዓለምን የሚያድነውን ክርስቶስን ለመጠራጠር፣ ለመተቸት እና በእርሱ ላይ ሰላዮች ለመሆን ጎብኒት እንዲፈጥሩ አይሁድን ያነሣሣውን መንፈስ ከእውነትና ከጽድቅ መንፈስ ጋር ከሚመሳሰል መልክ የበለጠ ምንም አይመስለውም።”

“በቃሌን የሚመራኝ ሰው እንደነገረኝ፣ ክርስቶስ የሌለበት ንግግር፣ የወረደ ሕዝብ ንግግር እንደነበረ ምስክር ነበረ፤ ይህም ቃላቱን ያነሳሳውን መንፈስ ያሳይ ነበር። ወደ ክፍሎቻቸው ሲገቡ የክፉ መላእክት ከእነርሱ ጋር ገቡ፤ ምክንያቱም ለክርስቶስ መንፈስ በራቸውን ዘግተው ድምፁንም ለመስማት አልፈቀዱም ነበርና። ነፍስ በእግዚአብሔር ፊት ራሷን ማዋረድ አልነበረም። የጸሎት ድምፅ እጅግ አልፎ አልፎ ብቻ ይሰማ ነበር፤ ነገር ግን ነቀፋ፣ የተጋነኑ ንግግሮችና ግምቶች፣ ትንቢቶችና ግምቶች፣ ምቀኝነትና ቅንዓት፣ ክፉ ጥርጣሬና ሐሰተኛ ክስ በመካከላቸው የተለመዱ ነበሩ። ዓይኖቻቸው ተከፍተው ቢሆን ኖሮ የሚያስደነግጥባቸውን፣ የክፉ መላእክትን ደስታ ሲገልጹ ባዩ ነበር። እንዲሁም እያንዳንዱን ቃል የሰማና እነዚህን ቃላት በሰማይ መጻሕፍት ውስጥ የመዘገበ ጠባቂ እንዳለ ባዩ ነበር።”

«በዚያን ጊዜ ስለ የትምህርት ነጥቦች አቋም፣ እውነት ምን እንደሆነ ላይ ማንኛውንም ውሳኔ መስጠት፣ ወይም ፍትሃዊ ምርመራ መንፈስ ይኖራል ብሎ መጠበቅ ከንቱ እንደሆነ በዚያን ጊዜ ተነገረኝ፤ ምክንያቱም አይሁድ እንዳደረጉት ሁሉ፣ እነርሱ የተቀበሉትን ማንኛውንም ነጥብ ወይም አቋም ላይ የሐሳብ ለውጥ እንዳይፈቀድ የተቋቋመ ጥምረት ነበረ። መሪዬ ስለዚህ ብዙ ነገር ነገረኝ፤ ነገር ግን ለመጻፍ ነጻነት የለኝም። በሐዘንና በጭንቀት መንፈስ በአልጋዬ ላይ ተቀምጬ ራሴን አገኘሁ፤ እንዲሁም እስከ ስብሰባው ፍጻሜ ድረስ በተሰጠኝ የግዴታ ቦታ ላይ ጸንቼ ለመቆም፣ ከዚያም እንዴት መንቀሳቀስ እንዳለብኝና የትኛውን አካሄድ መከተል እንዳለብኝ የሚነግረኝን የእግዚአብሔር መንፈስ መመሪያ ለመጠበቅ ጽኑ ቁርጠኝነት ነበረብኝ።» The 1888 Materials, 277, 278.